

Zpráva z turnaje o titul Mistr ČR starších dorostenců

1. Místo konání, termín

Turnaj se uskutečnil 12. – 14.5. 2006.

Vítězné družstvo po základní části – Sokol Vyšehrad pořádalo turnaj v ZŠ Komenského – Nymburk

2. Účastníci (seznam družstev, jména trenérů)

BK Pardubice	T: Oldřich Zdobinský, A: David Růžička
Sokol Vyšehrad	T: Jan Ulrych, A: Pavel Koula
USK Praha	T: Petr Jachan, A: Jan Prágr
BSK České Budějovice	T: Milan Janda

3. Přehled všech výsledků, závěrečná tabulka turnaje

Sokol Vyšehrad	- BSK Č. Budějovice	97:69	(30:19 58:33 84:51)
BK Pardubice	- USK Praha	75:60	(13:20 30:32 53:43)
BSK Č. Budějovice	- BK Pardubice	53:51	(16:9 29:23 41:39)
USK Praha	- Sokol Vyšehrad	53:66	(14:15 20:24 30:46)
USK Praha	- BSK Č. Budějovice	58:53	(12:10 27:19 38:35)
Sokol Vyšehrad	- BK Pardubice	79:84	(31:26 44:43 70:69)

1. BK Synthesia Pardubice 3 2 1 210:192 5
2. TJ Sokol Vyšehrad 3 2 1 242:206 5
3. USK Praha 3 1 2 171:194 4
4. BSK České Budějovice 3 1 2 175:206 4

4. Charakteristika družstev a jejich výkonnosti

BK Synthesia Pardubice

Družstvo mělo vyváženou útočnou fázi a dokázalo ohrozit koš dobrou hrou 1 : 1 z perimetru i přihrávkou na pivota v dolním postavení zády ze koši. Příliš neuplatnilo RP, ale přechod z obrany do útoky byl dostatečně plynulý, aby zajistil dobré proběhnutí útočných systémů do osobní obrany. Horší byla hra družstva do zónové obrany – chyběla snaha hráčů narušit obranu přihrávkou do vnitřního prostoru, resp. „přetočit“ zónu přihrávkou ke koncové čáře.

Nosným obraným systémem byla osobní obrana s agresivním krytím hráče s míčem a snahou nenechat hráče s míčem vniknout na střed hřiště. Hráči z vnějšího prostoru dokázali ztížit přihrávkou na hráče bez míče, pivoti se nesnažili bránit „overplay“ hráče v dolním a středním postavení.

TJ Sokol Vyšehrad

Vyšehrad efektivně využíval „menší“ sestavu v útočné fázi – měl vysokou četnost a úspěšnost RP, dokázal narušit osobní i zónovou obranu soupeře vnikem hráče s míčem do vnitřního prostoru. Velmi dobrá hra 1:1 z vnějšího prostoru a následná přihrávka vytvářely dobré střelecké pozice za tři body. Vzhledem k menším pivotům nebyla příliš využívána přihrávka na hráče v dolním postavení, ale větší četnost měla kombinace – clona na hráče s míčem.

Hráči velice dobře plnili zásady obrany „Denial def“ na všech postech – agresivně bránili hráče s míčem (často na $\frac{3}{4}$ hřiště) i hráče bez míče a narušovali útočné systémy soupeřů. Pokud soupeř efektivně využíval výškovou převahu, družstvo úspěšně hrálo zónovou obranu (Match up).

USK Praha

Velmi dobře sestavené družstvo z pohledu rozvoje hráčů, resp. Jejich začlenění do vrcholového basketbalu.

Hráči dobře vybíhali do RP, ale „pozdržení“ první přihrávky (outlet pass) pivot – rozehrávač, resp. Křídlo nedovolilo hráčům dokončit RP přečíslením a úspěšnou střelbou. Velmi efektivní byla následná fáze – secondary se snahou o rychlé přenesení míče. V postupném útoku do osobní obrany využívali hráči vyvážené systémy s možností vniku do vnitřního prostoru, resp. Přihrávkou na pivota v dolním postavení. Chyběla úspěšnost střelby z vnějšího prostoru (hráči často „přešli“ pozice) a z toho často vyplývaly problémy s hrou do zónových obran soupeřů.

Osobní obrana „Denial def.“ byla dostatečně agresivní, ale někteří hráči měli problém „udržet“ hráče s míčem u postraní čáry, resp. Zastavit vnikajícího hráče s míčem. USK nehrál zónovou obranu.

BSK České Budějovice

Hráči příliš neuplatňovali RP, ale velmi disciplinovaně hráli útočné systémy do osobních i zónových obran. Systémy do osobní obrany byly vyváženě sestaveny s kombinací – clona na hráče bez míče i s míčem (převažovala clona na hráče s míčem od postranní čáry).

V obraně byla často využívána zónová obrana (v utkání s Pardubicemi téměř celé utkání) s velmi dobrou organizací a posunem hráčů. Při osobní obraně hráči více odstupovali a to i od hráčů na první přihrávku, byla viditelná snaha vnik hráče s míčem „Help def.“

5. Doporučení hráči k dalšímu sledování

BK Pardubice: Macela, Moravec, Zikmunda, Hampl, Jelínek, Sedlák

Sokol Vyšehrad: Hanzlík, Hájek, Frank, Hemmy, Hubálek

USK Praha: Vocetka, Votava, Zachrla, Mastný, Krumel

BSK Č.Budějovice: Diviš, Šašek, Klabouch

6. Rozhodčí – zhodnocení jejich výkonu

Nehodnotím

7. Organizace turnaje

Organizace turnaje byla velmi dobrá.

8. Závěr

Zaměřil jsem se na sledování hráčů z pohledu možnosti jejich zapojení do seniorského vrcholového basketbalu a konfrontace na mezinárodní úrovni v reprezentačních zápasech.

Domnívám se, že talentovaní hráči jsou, ale nejsou vytvořeny podmínky pro lepší a plynulejší přechod z juniorské do seniorské kategorie. Prvním opatřením by mělo být sladění ročníků s FIBA soutěžemi a starší dorost by měl být ročníkově jako U20. Jako další opatření bych navrhoval větší otevření NL a 3.ligy pro mladé hráče (model Srbska a Černé Hory). V NL by mohlo být na soupisce pouze 6 hráčů starších 24 let, ostatní mladší a ve 3. lize pouze 4 hráči starší 24 let, ostatní mladší.

Jak jsem již uváděl v loňském hodnocení, dalším problémem je „zvykání“ hráčů na pozice, na kterých se v seniorských týmech těžko uplatní. Nejvíce je to vidět u hráčů na 4 pozici, kteří se však na této pozici v seniorech neuplatní a na pozici 3 nemají potřebné dovednosti (ovládání míče, hra 1:1 z perimetru, limitující technika střelby, atd.) ani schopnosti zejména rychlostní.

Zpracoval: František R ó n